

punkt end det, hvorfra det ærede Medlem be-  
tragter den.

**Ansvar:** Det ærede Medlem for Veile  
Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede, at han ikke  
kunde forstaa, hvorfor man ikke vilde modtage deres  
Forslag. So, det ligger netop deri, at jeg ikke  
kan forstaa, hvorfor det er stillet; thi jeg finder  
dette Forslag saa fuldstændig unødvendigt, som  
noget Forslag kan være. Der foreligger et al-  
mindeligt Lovforslag, som omfatter dette og flere  
andre Tilfælde, og om hvilket man selvfølgelig vil  
haabe, at det maa kunne komme til Ende, og der-  
næst foreligger der dette lille særlige Lovforslag,  
som gjælder for en Periode, som man ikke har  
villet tage med i den almindelige Lov, da den har  
den Bestemmelse at skulle gjælde fra Begyndelsen  
af næste Finantsaar. Dette lille særlige Forslag  
er altsaa en Smøbetommen mod Thinget. Saa-  
ledes staar Sagen. Men plubselig kommer der  
saa et Forslag, hvis Nødvendighed vi ikke kunne  
forstaa, dersom der ikke ligger noget Andet bagved  
end det, der er udtrykt i dets ligefremme Ord, og  
deri ligger vor Modstand. Det er den Modstand,  
som man har kunnet møde fra de Herrens Side  
ved saa mange Leiligheder paa andre Omraader,  
hvor de have værget sig imod en stykkelig Lov-  
givning. Her træffe de Herrere et enkelt Moment  
ud af den foreliggende almindelige Lov. (Berg:  
Nei!) So, jeg beder om Forlæbelse, man vil  
under en Form af Midlertidighed give Forholdet  
en endelig Afslutning, som gjør det uafhængigt af  
den Lov, hvortil det naturligen knytter sig. —  
Lil det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valg-  
kreds (Bojsen), der udtalte sig imod Forslaget om  
at forandre „1875“ til „1876“, og som mente,  
at der ikke var vundet Noget derved, skal jeg sige,  
at, naar jeg endda nogenlunde, men ogsaa kun  
nogenlunde kan forstaa hans Frygt for, at den  
31te Marts 1875 skulde kunne komme, uden at  
vi vare komne til en Afgjørelse af Herrens Løn-  
ningspørgsmaal, ja, saa bliver rigtignok Horoskø-  
pet for Revisionen af Herloven og den dertil  
knyttede Lønningslov overordentlig truende, og  
dersom det ærede Medlem ogsaa frygter for, at vi  
ikke skulle komme tilende dermed inden den 31te  
Marts 1876, saa bliver Horoskøpet saa mørkt, at  
jeg tror, at alt Saa maa forsvinde om nogenlunde  
at komme til Ende med denne Lovs Behandling.  
Naar det ærede Medlem for Veile Amt 2den  
Valgkreds (Berg) ogsaa har villet turnere denne  
Sag hen imod, at der her skulde ligge et Indgreb  
i Folkethingets Bevillingsmyndighed eller et Slags  
Angreb paa den eller en Antydning af, at den  
ikke var saa stor, som man forestiller sig, idet,  
som han udtrykte sig, vi ikke her skulde burde be-  
vilge Landets Sømmere et lille Tillæg, saa maa jeg  
hertil sige, at jeg tror, at dette er en aldeles over-  
flødig Bestræbelse fra det ærede Medlems Side,  
thi der er ganske vist Ingen, der tror, at der heri

fra vor Side skulde ligge noget som helst Attentat  
paa Folkethingets Lovmæssige Delagtighed i Be-  
villingsmyndigheden.

**Nasmusen:** Det er beklageligt, naar der  
fremkommer Udtalelser, der kunne misforstaaes,  
navnlig naar de fremkomme fra Regjeringsens Med-  
lemmer. Det ærede Medlem for Veile Amt 2den  
Valgkreds (Berg) erklærede nu, at den ærede Krigs-  
minister havde udtalt sig tydelig nok, saa at En-  
hver kunde forstaa ham, og det Samme tror jeg  
egentlig ogsaa. Jeg skal sige, hvorledes jeg har  
opfattet den ærede Krigsminister. Første Gang,  
da han udtalte sig, sagde den høitærede Krigsmini-  
ster, at han ikke kunde modtage det stillede Æn-  
dringsforslag, men holdt fast paa sit eget. Næste  
Gang den ærede Minister havde Ordet, sagde han,  
at han ikke kunde modtage det Underændringsfor-  
slag, der var stillet, men vilde ikke modsætte sig  
det. Tredie Gang tog den ærede Minister Ordet  
for at gjøre en Retteelse, fordi han troede at være  
bleven misforstaaet, da han før talte, og saa sagde  
han tydelig, at han ikke kunde modtage dette For-  
slag. Siden har den ærede Minister ikke udtalt  
sig. Jeg har altsaa forstaaet den ærede Minister  
saaledes, at hvis dette Underændringsforslag bliver  
vedtaget, vil han ikke kunne gaa ind paa, at Lov-  
forslaget bliver ophøiet til Lov. Dersom vi nu  
skulle vedtage en Lov om et Lønningsstillæg for de  
Menige, som kun skulde komme til at gjælde for  
3 Maaneder, vilde jeg paa ingen Maade gaa med  
til at stemme derfor, thi det vilde se underligt ud, naar  
vi bevilgede Lønningsstillæg for 3 Maaneder, og  
der saa skulde indtræffe saadanne Omstændigheder,  
at det igjen falbt bort. Der foregaar jo saa  
saa mange forunderlig Ting nuomstunder, og det  
vilde slet ikke høre til Umulighederne, at en saa  
forunderlig Ting da kunde fremkomme. Sligt  
har man set før, og jeg vil ikke stole paa, at det  
ikke kunde komme igjen. Kunne vi ikke faae en bestemt  
Udtalelse af den ærede Minister, som gaar ud paa,  
at, naar dette Underændringsforslag vedtages, vil  
han gaa ind derpaa og tilraade Kongen at stad-  
fæste Loven. (Stemmer: Og Landstthinget!) —  
Ja, Landstthinget; der er saa Mange, der ere bange  
for Landstthinget, men det er jeg slet ikke; jeg gaar  
altid ud fra, at her maa vi tage de Beslutninger,  
vi anse for rigtige, og saa faar Landstthinget at  
gjøre, hvad det vil. Kunne vi ikke faae en saa-  
dan Udtalelse, saa vil jeg stemme imod Underæn-  
dringsforslaget og fastholde den Beslutning, som  
vi vedtog ved 2den Behandling. Der siges vel,  
at saa faae Soldaterne ikke dette Lønningsstillæg,  
dette kan jo være beklageligt nok, thi de have faaet  
Saa om det. Men det samme Saa havde de  
jo i Foraaret; det glippede imidlertid, og det var  
da altsaa ikke første Gang, om de nu skulde gaa  
glip af dette Tillæg. Er det slet een Gang, saa  
fik de at finde sig deri en Gang til. Men der  
er jo ogsaa den Udvei, som det ærede Medlem for